

Forfatter: Winther, Christian

Titel: En Smagssag

Citation: Winther, Christian: "En Smagssag", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 222. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-wintherchr01val-shoot-workid85605.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

EN SMAGSSAG.

Jeg tør og vil mig aldrig rose
Af Stemning for det Grandiose,
Stormægtige, som ret gjør Spræl;
Jeg elsker meest det Stille, Milde,
Det Hyggelige, Skjelmske, Lille, -
Kun der er Hjemmet for min Sjæl.

Jeg gad ei boe i Pragtpaladser
I »nobel« Stii, med- »store Masser«,
Med Marmortrapper, Høienloft;
Til Fred og Fryd jeg helst gad flytte
Ind i en lille sjællandsk Hytte,
Med Hauge, Skov og grønne Toft.

Mig skræmmer denne Fos, der bruser
Og i sit Fald saa haanligt knuser
Steenblokken og den ranke Gran;
Mig qvæger kun den muntre Kilde,
Hvis Perlevover sagte trille
Og mig fortælle, hvad den kan.

Jeg vil ei høre Ajax tude,
See Philoctet med sine Klude,
Orest paa Jordens Navlesteen;
Mig morer meer en lystig, lille,
Velsleben Heibergsk Vaudeville,
En Henrik, Arv - og saadan Een!

Jeg seer med Skræk de høie Fjelde,
Med Snee paa Panden, der med Vælde
Mod Skyen kneiser, stolt og kold;
223 Jeg elsker vore grønne Banker,
Hvor jeg Viol og Bukkar sanker
Og Minder fra en svunden Old.

Jeg hader de Tendents-Romaner
Om Statsforvaltning, Isenbaner,
Om Christendom, Pædagogik;
Jeg nærer mig ved smaa Noveller,
Som mig om Dagens Liv fortæller,
Om Verdens nye og gamle Skik.

Bort flyer jeg for de malte Helte,
Halvnøgne og med Sværd ved Belte,
Achilles, Hector og Or est;
Mig fryder meer en hollandsk Frue,
En lystig Sværm i Kroens Stue,
En laset Tigger eller Præst.

Min Smag er ringe for Junoner,
Hvis Pande kulsort Manke kroner,
Hvis stolte Blik som Lynild slaae;
Nei! Hebes Væxt, sneehvide Arme,
Violblaae Øine, Læber varme
Og blonde Haar - kan jeg forstaae.

De Marmorvæsner uden Kofter
Med nøgne Bryster, bare Hoffer
Som Dødninge kun for mig staae;
Jeg næsten heller seer de Dukker,

En Bager skaber os af Sukker
Og polychromisk klæder paa.

224

Jeg mig saa ængstlig lille føler,
Naar Verdenshavet mod mig brøler,
Umaaleligt og uden Kyst;
Mens vore Bugter, vore Sunde,
Som snøe sig om de grønne Lunde,
Mig vække Freidighed og Lyst.

De halvpoetiske Propheter,
De speculerende Poeter
For mig maae gjerne rømme Landet;
Jeg vender kun et villigt Øre
Til den, hvis Sang mig lader høre,
At han har ikke *kunnet Andet*.

- De kloge Folk vil sagtens smile,
Mig sende deres Tankepile,
Vel dyppede i fornem Spot;
Den Trængsel faaer jeg vel at bære, -
Vorherre og Apoll dog ere
De samme To - i Stort og Smaat.